Herrem, Arnhild

Fra: Gro Hatlen <grohatlen@gmail.com>
Sendt: 30. april 2018 14:26
Til: Herrem, Arnhild; Herrem, Arnhild
Emne: Innspill til høring om planprogram for samlet campus i Trondheim
Vedlegg: Innspill til høring om planprogram for samlet campus i Trondheim.doc

Oppfølgingsflagg: Følg opp
Status for flagg: Fullført

Vedlagt følger høringsinnspill.

Med vennlig hilsen Gro Hatlen

Innspill til høring om planprogram for samlet campus i Trondheim

Undertegnede er helsesøster i Trondheim kommune, Midtbyen bydel. Mitt fagfelt dreier seg om helsefremmende og forebyggende arbeid rettet mot barn, unge og familier.

Jeg gjør oppmerksom på at jeg i tillegg er nabo til Høyskoleparken, som beboer i Schøyens gate 6. Som nabo til parken gjennom mange år slutter jeg meg helt og holdent til felles høringsinnspill fra flere borettslag og sameier i området, men jeg ser det nødvendig å supplere med eget innspill.

Som skolehelsesøster i bydelen er jeg godt kjent med barne- og ungdomspopulasjonen. De fleste barneskolebarn i bydelen går på Singsaker skole, og skoleveien for mange går ved eller i Høyskoleparken. Barn som bor i –eller langs Klæbuveien med tilhørende sidegater, samt barn som bor i Lerkendal borettslag og området rundt, har parken som en lett tilgjengelig naturlekeplass året rundt. Dette gjelder i høyeste grad området rundt Hesthagenlunden, som er det aktuelle området man ønsker innpill på. Området brukes også av barnehagene i nærområdet, og til og med barnehager på Nardo/ Sunnland.

Flere barn i området hadde bidrag til det første nabomøtet campusprosjektet arrangerte, 12.06.2017. De fleste i form av tegninger, men også mye tekst om hva de bruker parken til. Barna som hadde organisert dette bor for eksempel i Abels gate, Schøyens gate, P.A. Munchs gate, Moslings gate, Høgskoleveien. De er aktive brukere av parken, og flere bruker først og fremst det området som nå vurderes bebygd. De bruker parken til for eksempel aking, ski, klatring, lage hytte, feire bursdager, begrave døde fugler, leke med hunder de treffer, plukke blomster og pinner, ha piknik. Dette er aktiviteter knyttet til fellesskap og tilhørighet, og byens politikere bes lytte nøye til disse stemmene.

Folkehelsemeldingen fra 2013 hadde som førende prinsipper: utjevning, helse i alt vi gjør, bærekraftig utvikling, føre var og medvirkning. (Meld.St.34, pkt. 1.4.) Folkehelseloven, bl.a. §4, gjenspeiler dette. (LOV 2011-06-24 nr.29.) Trondheims politikere må tilse at dette blir fulgt opp i praksis, og ikke bare forsvinner i fiffige formuleringer fra en stor aktør med interesse av å bygge i parken, og som har et apparat av konsulenter og kommunikasjonsrådgivere ansatt for å få gjennomslag for sine interesser.

Omfattende forskning viser at kontakt med naturen har positiv innvirkning på helsa, både psykisk og fysisk. I et samfunn i stadig endring er det avgjørende å ha mulighet til å koble av og hvile.

Forekomsten av fedme og overvekt har økt de senere tiårene. I barnepopulasjonen ser man at 1 av 6 barn har overvekt eller fedme, mens det blant ungdom gjelser 1 av 4. I følge Folkehelseinstituttet kan økningen knyttes til endringer i måten vi lever livene våre på, i et samfunn som dessverre legger til rette for mye fysisk inaktivitet.

Barna på Elgeseter har pr i dag gode muligheter til å bruke parken som et godt og trygt uteområde med kvaliteter som stimulerer bevegelse, nysgjerrighet, kreativitet, konsentrasjon.

I planprogrammet er barn og unges oppvekstvilkår samt folkehelse nevnt som utredningstema, og jeg forventer at dette gjøres grundig og med et grunnleggende ønske fra kommunens side om at det også i framtida skal være mulig å bo med barn på Elgeseter.

Et av kriteriene som foreslås belyst i planprogrammet er "erstatningsareal".

NTNU har selv foreslått områder som kan bli såkalt erstatningsareal, hvorav ingen er i direkte tilknytning til parken. Det er f.eks flate områder oppe på selve Gløshaugen, innimellom universitetsbygg, med dårlige lysforhold. Jeg kan ikke se at dette skal kunne være attraktive, trygge områder for barn. Før det eventuelt besluttes å bygge igjen et svært attraktivt leke- og rekreasjonsområde, må det vises til reelle erstatningsareal med de samme kvalitetene vi har i dag. En løsning med for eksempel fastmonterte lekeapparat og standardisert dekke, vil ikke kunne måle seg med naturlig kupert landskap, trær, gress, lukter som jord og råttent løv, løvetann og smørblomster, fugler og til og med et ekorn eller to.

Mange av beboerne nær Høyskoleparken bor i borettslagsleiligheter uten egen hage. De fleste leiligheter har heller ikke veranda. De bruker parken, og det må byens politikere sørge for at man også i framtida kan gjøre. At rådmannen og formannskapet kan anbefale at deler av bydelens- og byens grønnstruktur vurderes for bebyggelse er svært bekymringsfullt, og jeg kan ikke se hvordan dette ikke skal komme i konflikt med Trondheim kommunes egen visjon om at " Trondheim skal være en grønn by med variert natur- med lett tilgjengelige, attraktive uteområder for lek, rekreasjon og friluftsliv." (Plan for Friluftsliv og grønne områder. 2017)

Byen vokser, NTNU flytter flere tusen studenter fra Dragvoll til Gløshaugenområdet, og det blir flere som trenger en park å være i. Jeg ser daglig at så snart sola titter fram, tilstrømmes området Hesthagenlunden av studenter. Det er flott! Men dersom dette området bebygges eller på andre måter forringes, vil dagens brukere i framtida finne seg plasser lenger nord i parken, og det vil bli tettere i de parkområdene som blir igjen.

Jeg vil avslutte med å påpeke at det er betenkelig at planprogrammet ikke gjenspeiler det faktiske vedtaket i bygningsrådet, som går på å utrede bruk av Hesthagenlunden. Det blir dermed vanskelig å vite hva som eksakt etterspørres som høringsinnspill. Det bør lages et revidert planprogram, der reelle alternativ legges fram. Som tilskuer til campusprosessen er det skremmende å se at ting går så raskt og at det ser ut til at avgjørelser kan bli tatt uten at nødvendige utredninger er gjort.